

Súd: Najvyšší súd SR
Spisová značka: 4Sžfk/45/2018
Identifikačné číslo spisu: 1017200492
Dátum vydania rozhodnutia: 01.08.2019
Meno a priezvisko: JUDr. Jana Zemková
Funkcia: sudca
ECLI: ECLI:SK:NSSR:2019:1017200492.1

UZNESENIE

Najvyšší súd Slovenskej republiky v právnej veci žalobcu: Univerzita Komenského v Bratislave, Šafárikovo námestie 6, 814 99 Bratislava, právne zastúpený: Sýkora - advokátska kancelária, s.r.o., Zoborská 13, Košice, proti žalovanému: 1/ Ministerstvo školstva, vedy, výskumu a športu Slovenskej republiky, Stromová 1, Bratislava, 2/ Výskumná agentúra, Sliačska 1, Bratislava, o preskúmanie zákonnosti Správ o zistenej nezrovnalosti N21500131/O02, N21700113/S01, N21700114/S01 zo dňa 25. januára 2017 a Žiadostí o vrátenie finančných prostriedkov č. 26220220153/Z03/01, 26220220153/Z06, 26220220153/Z07 zo dňa 25. januára 2017 a Aktualizácie Správ o zistenej nezrovnalosti a Žiadostí o vrátenie finančných prostriedkov projektu 26220220153 č. spisu P 2056/2017-073, č. záznamu: A 701/2017-062 zo dňa 25. januára 2017, konajúc o kasačnej sťažnosti žalobcu proti uzneseniu Krajského súdu v Bratislave č. k. 2S/67/2017-89, 2S/83/2017-89, 2S/84/2017-9, 2S/85/2017-89, 2S/86/2017-89, 2S/87/2017-89, 2S/88/2017-89 zo dňa 9. mája 2017, takto

rozhodol:

- I. Najvyšší súd Slovenskej republiky návrh na priznanie odkladného účinku kasačnej sťažnosti z a m i e t a .
- II. Najvyšší súd Slovenskej republiky kasačnú sťažnosť z a m i e t a .
- III. Účastníkom nárok na náhradu trov kasačného konania n e p r i z n á v a .

Odôvodnenie

1. Krajský súd v Bratislave (ďalej len „krajský súd“) napadnutým uznesením odmietol podľa § 98 ods. 1, písm. g/ zákona č. 162/2015 Z.z. Správny súdny poriadok (ďalej len „SSP“) žalobu žalobcu o preskúmanie zákonnosti Správ o zistenej nezrovnalosti N21500131/O02, N21700113/S01, N21700114/S01 zo dňa 25.01.2017 (ďalej len „správa“) a Žiadostí o vrátenie finančných prostriedkov č. 26220220153/Z03/01, 26220220153/Z06, 26220220153/Z07 (ďalej len „žiadost“) zo dňa 25.01.2017 a Aktualizácie Správ o zistenej nezrovnalosti a Žiadostí o vrátenie finančných prostriedkov projektu 26220220153 č. spisu P 2056/2017-073, č. záznamu: A 701/2017-062 zo dňa 25. 01.2017.

2. Krajský súd z obsahu administratívneho spisu zistil, že dňa 17.05.2013 došlo k uzatvoreniu Zmluvy o

poskytnutí nenávratného finančného príspevku č. 153/2011/2.2/OPVáV, medzi žalobcom a žalovaným 1/ ako poskytovateľom v zastúpení žalovaným 2/ v zmysle § 15 ods. 1 zákona č. 528/2008 Z.z.. Žalobca vyhlásil verejné obstarávanie pri zadávaní nadlimitnej zákazky na dodanie tovaru na predmet zákazky „Spotrebný materiál pre bio-medicínsky výskum“ uverejnením oznámenia o vyhlásení verejného obstarávania vo Vestníku verejného obstarávania č. 172/2012 zo dňa 07.09.2012 pod zn. 10456-POT a v Úradnom vestníku EU č. 2012/S 173-285921 zo dňa 08.09.2012. Úspešnou ponukou v predmetnom verejnom obstarávaní sa po vyhodnotení kritéria najnižšej ceny stala v časti 1. ponuka uchádzača K-TRADE spol. s r. o. a v časti 2. ponuka uchádzača FISHER Slovakia, spol. s r.o. Žalobca následne uzatvoril s úspešným uchádzačom verejného obstarávania v časti 1. zákazky Rámcovú dohodu č. 201/2013 s dojednanou kúpnu cenou za dodanie tovaru v hodnote 771 372,16,- € bez DPH a v časti 2. zákazky Rámcovú dohodu č. 202/2013 s dojednanou kúpnu cenou za dodanie tovaru v hodnote 436 255,44 € bez DPH.

3. Dňa 01.02.2017 bol žalobcovi doručený správny akt žalovaného 2/ zo dňa 25.01.2017 s názvom VEC: Aktualizácia Správ o zistenej nezrovnalosti a Žiadostí o vrátenie finančných prostriedkov projektu 26220220153 č. spisu: P 2056/2017-073, č. záznamu: A 701/2017-062, prílohou ktorého bola Správa o zistenej nezrovnalosti N21500131/002 z 25.01.2017, Správa o zistenej nezrovnalosti N21700113/S01 z 25.01.2017, Správa o zistenej nezrovnalosti N21700114/S01 z 25.01.2017, Žiadosť o vrátenie finančných prostriedkov č. 26220220153/Z03/01, Žiadosť o vrátenie finančných prostriedkov č. 26220220153/Z06 a Žiadosť o vrátenie finančných prostriedkov č. 26220220153/Z07, na základe ktorých žalovaný 2/ žiadal žalobcu o vrátenie časti poskytnutých finančných prostriedkov zo zdrojov EÚ a SR v sume celkom 59 360,23,- € (celková suma za všetky zdroje vrátane vlastných zdrojov prijímateľa 62 484,44,- €), s poukazom na porušenie podmienok Zmluvy o NFP, § 31 ods. 1 písm. b/ zákona č. 523/2004 Z.z. o rozpočtových pravidlách verejnej správy a o zmene a doplnení niektorých zákonov a Zákona o VO, ktoré mali byť zistené opätovnou administratívnou kontrolou verejného obstarávania zo dňa 20.02.2015 vykonanej žalovaným 2/.

4. Podľa názoru krajského súdu administratívnu kontrolu postupu zadávania zákazky na poskytnutie služby po uzavretí zmluvy na predmet zákazky nemožno považovať za rozhodovací proces vo verejnej správe a výsledné materiály z vykonanej kontroly za rozhodnutia vydané v takomto konaní, keďže kontrolou sa len zisťuje súlad postupu kontrolovaného s ustanoveniami Zákona o verejnom obstarávaní. Krajský súd v súlade s právnym názorom Najvyššieho súdu Slovenskej republiky vysloveným v rozsudku sp. zn. 5Sžf/26/2012 zo dňa 29.11.2012 a v uznesení sp. zn. 4Sžf/56/2015 zo dňa 08.06.2016 dospel k názoru, že správa o zistenej nezrovnalosti a Žiadosť o vrátenie finančných prostriedkov ako také nepodliehajú súdnemu prieskumu v správnom súdnictve, pretože samé o sebe nepredstavujú zásah do práv a právom chránených záujmov kontrolovaného subjektu.

5. Krajský súd bol toho názoru, že správu a žiadosť je podľa ich obsahu nutné považovať za postup podľa § 27a ods. 4 zákona č. 528/2008 Z.z., teda za výzvu na dobrovoľné vrátenie časti poskytnutého príspevku. Ide o opatrenia orgánu verejnej správy, ktoré nemajú za následok založenie, zmenu, zrušenie alebo deklaráciu práv, právom chránených záujmov alebo povinností žalobcu a ani sa ich priamo nedotýkajú. Správa i žiadosť sú vo svojej podstate len opatreniami predbežnej povahy, ktoré nemôžu mať za následok ujmu na subjektívnych právach žalobcu, pretože právne postavenie žalobcu sa v ich dôsledku nemení. Slúžia ako podklad a zároveň podmienka pre ďalší postup riadiaceho orgánu, ktorý v prípade nevyhovenia výzve na dobrovoľné vrátenie príspevku začne voči žalobcovi správne konanie a uloží mu povinnosť vrátiť 1,5 násobok sumy uvedenej vo výzve. Správa ani žiadosť teda nie sú konečnými autoritatívnymi rozhodnutiami správneho orgánu o právach a povinnostiach žalobcu v súvislosti so zisteným porušením pravidiel a postupov verejného obstarávania a vysporiadaním finančných vzťahov a preto ich súdne preskúvanie na základe správnej žaloby je neprípustné. Krajský súd považoval za nesporné, že v správe absentuje právne vynútiteľný výrok o povinnosti vrátiť finančné prostriedky a taktiež poukázal na § 14 ods. 18 zákona č. 528/2008 Z.z., v zmysle ktorého sú rozhodnutia vydané v správnom konaní podľa druhej časti cit. zákona vylúčené zo súdneho prieskumu.

6. Vzhľadom na uvedené krajský súd žalobu odmietol v súlade s § 7 písm. e/ v spojení s § 97 a § 98 ods. 1 písm. g/ SSP pre jej neprípustnosť, keďže smeruje proti opatreniam predbežnej povahy, ktoré

nemohli mať za následok ujmu na subjektívnych právach žalobcu. O náhrade trov konania krajský súd rozhodol podľa § 170 písm. a/ SSP tak, že žiadnemu účastníkovi konania súd náhradu trov konania nepriznal.

7. Proti uzneseniu krajského súdu podal žalobca („kasačný sťažovateľ“) včas kasačnú sťažnosť z dôvodov podľa § 440 ods. 1 písm. f/, g/, h/ a j/ SSP, v ktorej žiadal Najvyšší súd Slovenskej republiky, aby uznesenie krajského súdu zrušil a vrátil mu vec na ďalšie konanie. Zároveň požiadal o priznanie odkladného účinku kasačnej sťažnosti.

8. Žalobca mal zo to, že pre odmietnutie žaloby podľa § 98 ods. 1 písm. g/ SSP neboli v prejednávanej veci splnené zákonné podmienky. Rozhodnutím o odmietnutí žaloby bez meritórneho pojednania veci krajský súd odňal žalobcovi možnosť konať pred súdom a svoje rozhodnutie založil v rozpore s ustálenou praxou kasačného súdu na nesprávnom právnom posúdení veci. Napadnuté uznesenie krajského súdu je podľa názoru žalobcu nedostatočne odôvodnené, vzájomne rozporné a preto nepreskúmateľné. Krajský súd svojim nesprávne procesným postupom znemožnil žalobcovi uskutočniť jemu patriace procesné práva v takej miere, že došlo k porušeniu jeho práva na spravodlivý proces.

9. Žalobca nesúhlasil s výkladom krajského súdu, že správa ani žiadosť o vrátenie finančných prostriedkov nezasahujú do práv a povinností prijímateľa finančného príspevku a nemôžu mať za následok ani vznik ujmy na subjektívnych právach prijímateľa, v dôsledku čoho tieto opatrenia nemožno považovať za rozhodnutie či opatrenie orgánu verejnej správy - individuálny správny akt, ktorý by zakladal, menil alebo rušil práva a povinnosti žalobcu, alebo sa ich priamo dotýkal, resp. ktorým by mohli byť práva alebo povinnosti žalobcu ako prijímateľa nenávratného finančného príspevku dotknuté. Podľa názoru žalobcu žiadosť ako aj správa o zistenej nezrovnalosti sú nepochybne individuálnymi správnymi aktmi - rozhodnutiami, resp. opatreniami, ktoré sa bezprostredne dotýkajú a zasahujú do práv a právom chránených záujmov žalobcu, na ich základe môže byť žalobca ukrátený na svojich právach a právom chránených záujmoch.

10. Žalobca uviedol, že na základe Rozhodnutia o schválení NFP a v súlade so Zmluvou o NFP bolo žalobcovi priznané právo na nenávratný finančný príspevok vo výške 7 655 652,66 €. Neoprávneným uložením korekcie (opravy) vo výške 25% z hodnoty výdavkov predmetného verejného obstarávania, bola žalobcovi časť priznaného nenávratného finančného príspevku jednostranne zrušená (odňatá). Právo žalobcu je týmito správnymi aktmi priamo dotknuté tiež tým, že v prípade, ak žalobca ako prijímateľ na ich základe nevráti poskytnutý príspevok alebo jeho časť, riadiaci orgán v zmysle § 27a ods. 3, resp. § 27a ods. 5 zákona č. 528/2008 Z.z. obligatórne rozhodne o vrátení až jeden a pol násobku (150 %) sumy uvedenej v týchto správnych aktoch - takéto právoplatné rozhodnutie by bolo exekučným titulom, na základe ktorého by bolo možné začať exekučné konanie voči žalobcovi.

11. Podľa názoru žalobcu správa a žiadosť podliehajú prieskumu v rámci správneho súdnictva, pretože sa priamo dotýkajú práv a právom chránených záujmov žalobcu, ide o správne akty vydané orgánom verejnej správy, ktoré zakladajú, menia alebo zrušujú práva, právom chránené záujmy a povinnosti žalobcu, resp. ktorými môžu byť práva, právom chránené záujmy a povinnosti žalobcu priamo dotknuté. Týmito správnymi aktmi sú navyše dotknuté základné práva žalobcu, ktorých preskúmanie súdom nemôže byť podľa čl. 46 ods. 2 Ústavy v podmienkach materiálneho právneho štátu vylúčené (k tomu tiež ÚS ČR PI. ÚS 12/2014).

12. Žalobca v závere kasačnej sťažnosti žiadal Najvyšší súd Slovenskej republiky priznať kasačnej sťažnosti odkladný účinok podľa § 447 SSP s prihliadnutím na predmet konania, ako aj hroziace závažné ujmy, značné finančné škody a iné nenapraviteľné následky spôsobené právnymi následkami napadnutých správnych aktov. Žalobca mal za to, že v prípade nepriznania odkladného účinku kasačnej sťažnosti môže dôjsť k nenapraviteľným následkom nielen vo vzťahu k žalobcovi, ale tiež vo vzťahu k verejnosti, študentom a zamestnancom žalobcu pôsobiaceho ako subjekt vo verejnom záujme.

13. Žalovaní 1/ a 2/ vo vyjadreniach ku kasačnej sťažnosti žalobcu zo dňa 20.12.2017 a 08.01.2018

uviedli, že uznesenie krajského súdu považujú za vecne správne a navrhli kasačnú sťažnosť žalobcu a návrh na priznanie odkladného účinku kasačnej sťažnosti zamietnuť.

14. Najvyšší súd Slovenskej republiky (ďalej aj „kasačný súd“ alebo „najvyšší súd“) ako súd kasačný (§ 438 ods. 2 SSP) preskúmal napadnuté uznesenie krajského súdu z dôvodov a v rozsahu uvedenom v kasačnej sťažnosti žalobcu (453 ods. 1 a ods. 2 SSP) postupom bez nariadenia pojednávania podľa § 455 SSP a po jej preskúmaní dospel k záveru, že kasačná sťažnosť nie je dôvodná a je potrebné ju zamietnuť.

15. Najvyšší súd z predloženého spisového materiálu krajského súdu zistil, že sťažovateľ sa žalobou podanou na krajskom súde dňa 03.04.2017 domáhal preskúmania zákonnosti Správ o zistenej nezrovnalosti N21500131/O02, N21700113/S01, N21700113/S01, N21700114/S01 zo dňa 25.01.2017 a Žiadostí o vrátenie finančných prostriedkov č. 26220220153/Z03/01, 26220220153/Z06, 26220220153/Z07 zo dňa 25.01.2017 a Aktualizácie Správ o zistenej nezrovnalosti a Žiadostí o vrátenie finančných prostriedkov projektu 26220220153 č. spisu P 2056/2017-073, č. záznamu: A 701/2017-062 zo dňa 25. 01.2017.

16. Podľa § 2 ods. 1 SSP v správnom súdnictve poskytuje správny súd ochranu právam alebo právom chráneným záujmom fyzickej osoby a právnickej osoby v oblasti verejnej správy a rozhoduje v ďalších veciach ustanovených týmto zákonom.

17. Podľa § 2 ods. 2 SSP každý, kto tvrdí, že jeho práva alebo právom chránené záujmy boli porušené alebo priamo dotknuté rozhodnutím orgánu verejnej správy, opatrením orgánu verejnej správy, nečinnosťou orgánu verejnej správy alebo iným zásahom orgánu verejnej správy, sa môže za podmienok ustanovených týmto zákonom domáhať ochrany na správnom súde.

18. Podľa § 6 ods. 1 SSP správne sudy v správnom súdnictve preskúmajú na základe žalôb zákonnosť rozhodnutí orgánov verejnej správy, opatrení orgánov verejnej správy a iných zásahov orgánov verejnej správy, poskytujú ochranu pred nečinnosťou orgánov verejnej správy a rozhodujú v ďalších veciach ustanovených týmto zákonom.

19. Podľa § 7 písm. h/ SSP správne sudy nepreskúmajú rozhodnutia, opatrenia, rozkazy, nariadenia, príkazy a pokyny, personálne rozkazy a disciplinárne rozkazy orgánov verejnej správy, ktorých preskúmanie vylučuje osobitný predpis.

20. Podľa § 14 ods. 18 zákona č. 528/2008 Z.z. o pomoci a podpore poskytovanej z fondov Európskeho spoločenstva, rozhodnutia vydané v konaní podľa tejto časti zákona nie sú preskúmateľné správnym súdom.

21. Predmetom kasačného konania bolo preskúmanie uznesenia krajského súdu ako aj konania, ktoré mu predchádzalo, pričom v rámci kasačného konania kasačný súd skúmal aj povahu napadnutej správy a žiadosti. Kľúčovou otázkou sa pre kasačný súd stalo právne posúdenie možnosti súdneho prieskumu Správ o zistenej nezrovnalosti N21500131/O02, N21700113/S01, N21700113/S01, N21700114/S01 zo dňa 25.01.2017 a Žiadostí o vrátenie finančných prostriedkov č. 26220220153/Z03/01, 26220220153/Z06, 26220220153/Z07 zo dňa 25.01.2017 a Aktualizácie správ o zistenej nezrovnalosti a žiadostí o vrátenie finančných prostriedkov zo dňa 25. 01.2017, ktoré krajský súd zhodne so žalovanými považovali za nepreskúmateľné v správnom súdnictve. Túto právnu otázku presvedčivo vyriešil krajský súd, pričom najvyšší súd sa s dôvodmi jeho rozsudku v tejto časti plne stotožňuje.

22. Rozsah preskúmvavej činnosti súdu v správnom súdnictve je vymedzený tak, že preskúmvaniu podliehajú zásadne všetky rozhodnutia orgánov štátnej správy, ktorými sa rozhodlo o právach a povinnostiach fyzických alebo právnických osôb. Predmetom preskúmvania musí byť právoplatné rozhodnutie ako výsledok určitého postupu správneho orgánu.

23. Vylúčenie postupu správnych orgánov, ktorým neboli priamo dotknuté práva, právom chránené

záujmy alebo povinnosti fyzickej osoby alebo právnickej osoby zo súdneho prieskumu súvisí s tým, že bez priamej spojitosti by došlo k neprimeranému rozšíreniu možnosti napádať postupy správnych orgánov v správnom súdnictve.

24. Správne súdnictvo je založené na princípe generálnej klauzuly, s výnimkou tých, ktoré zákon výslovne z prieskumu vylučuje. Rozsah právomocí pri preskúmaní správnych rozhodnutí je teda obmedzený negatívnou enumeráciou rozhodnutí, ktoré správne súdy nepreskúmajú. Rozhodnutia, ktoré správne súdy nepreskúmajú, sú vymedzené v ustanovení § 7 SSP. Predmetné ustanovenie v písmene a/ až h/ obsahuje taxatívny výpočet konkrétnych druhov rozhodnutí, ktoré sú vylúčené zo súdneho prieskumu.

25. Kasačný súd konštatuje, že v prejednávanej veci sa jedná o konanie podľa druhej časti zákona o pomoci a podpore, keďže predmetom preskúmanej veci je eventuálne vrátenie poskytnutých finančných prostriedkov v sume celkom 62 484,44 € s poukazom na porušenie podmienok Zmluvy o NFP, ktoré mali byť zistené opätovnou administratívnou kontrolou verejného obstarávateľa.

26. Najvyšší súd dáva v prvom rade do pozornosti citované ustanovenie § 14 ods. 18 zákona o pomoci a podpore, z ktorého jednoznačne vyplýva, že rozhodnutia vydané v konaní podľa druhej časti tohto zákona nie sú preskúmateľné súdom. Predmetné ustanovenie ešte podporne odkazuje na ustanovenie § 7 písm. h/ SSP. Kasačný súd ďalej uvádza nasledovné: Najvyšší súd sa stotožňuje s právnym názorom krajského súdu, a teda, že správa a žiadosť ako také nepodliehajú súdnemu prieskumu v správnom súdnictve, pretože sami o sebe nepredstavujú zásah do práva a právom chránených záujmov kontrolovaného subjektu. V tomto smere kasačný súd poukazuje na vyjadrenia žalovaného 1/ a 2/ o predčasnom podaní žaloby v čase vypracovania a odoslania správy a žiadosti, pretože ku dňu podania žaloby neexistuje právoplatné správne rozhodnutie o vrátení finančných prostriedkov podľa § 27a ods. 5 zákona o pomoci a podpore. Povinnosť žalobcu vrátiť finančné prostriedky vznikne až na základe takého právoplatného rozhodnutia, ktoré už bude spôsobilé zasiahnuť do subjektívnych práv sťažovateľa, a až vtedy bude preskúmateľné v rámci správneho súdnictva.

27. Vychádzajúc z predmetných citovaných ustanovení má kasačný súd za to, že predmetné správy a žiadosti je možné považovať za podkladové rozhodnutia, ktoré majú predbežnú povahu vzhľadom na postup upravený v § 27a zákona o pomoci a podpore.

28. Kasačný súd zdôrazňuje, že v prípade, ak na základe podanej žiadosti žalobca nevráti poskytnuté finančné prostriedky, môže začať v zmysle zákona správne konanie, výsledkom ktorého bude rozhodnutie o uložení povinnosti vrátiť finančné prostriedky, ktoré bude po vyčerpaní opravného prostriedku v zmysle zákona č. 71/1967 Zb. o správnom konaní (správny poriadok) podliehať súdnemu prieskumu správnym súdom, a ktoré bude aj materiálne vykonateľné. Rovnako vo vzťahu k prípadnej povinnosti vrátiť jeden a pol násobok sumy uvedenej vo výzve, ktorú môže uložiť iba žalovaný 1/ vydaním rozhodnutia, a až toto rozhodnutie môže byť následne preskúmané, či nezasiahlo do práv žalobcu. Uvedený záver je podporený aj novšou judikatúrou Najvyššieho súdu Slovenskej republiky (napr. sp. zn. 1Sžf/87/2015 zo 14. februára 2017, sp. zn. 1Sžf/95/2015 zo 14. februára 2017, sp. zn. 4Sžf/56/2015 z 8. júna 2016).

29. Na základe všetkých vyššie citovaných zákonných ustanovení a právnych argumentov dospel kasačný súd k záveru, že napadnuté rozhodnutie nespadá do právomoci súdov, a teda nie je preskúmateľné súdom.

30. Žalobca sa v kasačnej sťažnosti domáhal priznania odkladného účinku kasačnej sťažnosti. Kasačný súd rozhodol, že kasačnej sťažnosti neprizná odkladný účinok vzhľadom k tomu, že správa ani žiadosť nie sú spôsobilé spôsobiť žalobcovi závažnú ujmu, pretože nemôžu zasiahnuť do práv a právom chránených záujmov tak, ako už vyššie konštatoval kasačný súd. S poukazom na uvedené kasačný súd návrh na priznanie odkladného účinku kasačnej sťažnosti v zmysle ustanovenia § 447 ods. 2 SSP v spojení s ustanovením § 188 SSP zamietol.

31. Po preskúmaní podanej kasačnej sťažnosti kasačný súd konštatuje, že s právnymi námietkami žalobcu sa krajský súd v rozhodnutí riadne vysporiadal a neopomenul žiadnu spornú otázku, riešenie ktorej by zostalo na kasačnom súde, v dôsledku čoho krajský súd správne právne posúdil predmetnú vec a neporušil práva žalobcu na spravodlivý proces. Ďalšie námietky uvedené v kasačnej sťažnosti vyhodnotil najvyšší súd ako bezpredmetné a nespôsobilé spochybníť vecnú správnosť rozhodnutia. Z uvedeného dôvodu kasačnú sťažnosť podľa § 461 SSP ako nedôvodnú zamietol.

32. O náhrade trov kasačného konania rozhodol Najvyšší súd Slovenskej republiky tak, že žalobcovi, ktorý v tomto konaní nemal úspech, ich náhradu nepriznal (§ 467 ods. 1 SSP a analogicky podľa § 167 ods. 1 SSP), a zároveň ich nepriznal ani žalovanému, lebo to nemožno spravodlivo požadovať (§ 467 ods. 1 SSP a analogicky podľa § 168 SSP).

33. Toto rozhodnutie prijal senát Najvyššieho súdu Slovenskej republiky jednomyselne (§ 147 ods. 2 v spojení s § 139 ods. 4 SSP).

Poučenie:

P o u č e n i e : Proti tomuto uzneseniu opravný prostriedok nie je prípustný.